173

Wendelino.

Distuli ad te rescribere, vir doctissime, quae a Golio,
iam nostro, de Latitudine Byzantina diu accepi. et
sola meae responsi spes a Legato detinuit: Illum enim
tam sibi compellandum, ut brevi crederem atque eadem
opera utriusque consilia potestatis meae fieri posse. At enim
quae diebus alibi aut septimanis, hic mensibus intervalla
metimur. Habe ergo en autographum quae de re
quaesita Golius, suo more, suo candore. Mox ut
Byzantio quid allatum fuerit, quod Eratosthenis(?) male
aestimatum ~~[illegible]~~ est, diligentia corrigam. Ignosce tu,
pro humanitate qua tua, et affectu illo quo me summum ~~ego~~ complecteris(?),
distractissimo amicorum. Non est meae sortis, respondere
ubique mutuis officiis; non adversus eos quidem, quos cum cultu
amo, et cum stupore obstupeo(?). Inter quos te ~~[illegible]~~ admodum(?) rogo,
mi Wendeline, et enixe rogo, persuasum habeas
quam quod maxime. et me ames. Hag. Com.
XVI. Kal. Feb. CIƆ IƆ CXXXIII.

Addo libellos duos, ex
pridem meos ex legitimo
dispunctu(?). Invenies in illis
quod ~~[illegible]~~ opinionem eam te
firmet, quam de auctoribus, sat scio, concepisti.
Nisi quod pagellas aliquot obscuro nomine
meo corruperunt(?).